

Zorg voor jong en oud dichtbij en vertrouwd

Overall een oplossing voor

Ik was al jong moeder. Nog maar net zeventien. Onverwacht zwanger geraakt, dagen gehuild, maar er al direct van overtuigd dat ik dit kindje wilde houden. Alle verhalen over tienermoeders lijken op elkaar. Ik was er eigenlijk niet klaar voor. De vader was niet iemand met wie ik mijn leven wilde delen. We zien elkaar nu zelden.

Mijn ouders deden hun best voor me. Ze zeiden dat ik met de baby thuis kon blijven wonen, maar dat leek me niets. Ik was eigenwijs, wilde het allemaal zelf doen. Dus hielpen mijn ouders me aan een klein appartementje verderop in Doetinchem. Toen Kees eenmaal was geboren, stonden ze voortdurend op de stoep. Met eten, met kleertjes, met wijze raad. "Mam, ik red het wel," zei ik als mijn moeder 's avonds ook nog belde. "Kind, ik maak me zorgen om je," antwoordde ze dan. Daar moest ik om zuchten.

Maar ondertussen ging het helemaal niet zo goed. Met Kees wel, die trok zich nergens wat van aan. Hij kreeg van mij dan ook alles wat hij wilde, en meer. Een groot kasteel van Lego, waar hij eigenlijk nog veel te klein voor was. Een afstandsbestuurbare auto. Een hobbelpaard dat uit zichzelf bewoog. Het probleem was: ik had helemaal geen geld. Ik kon niets betalen, en toch bleef ik maar bestellen. Via internet, lekker makkelijk. Enveloppen liet ik altijd dicht. Wat niet weet, wat niet deert.

Achteraf verbaast het me hoe lang het nog goed ging. En opeens leek alles tegelijk te gebeuren: er stond iemand van de woningbouwvereniging op de stoep, die met de deurwaarder dreigde. En die deurwaarder kwam ook, niet alleen vanwege de huur. Ten einde raad belde ik mijn moeder, die ik nu toch wel echt nodig had. Zij regelde hulp. Thuisbegeleiding van Sensire. Een vreemd persoon in mijn huis, die me zou vertellen wat ik moest doen? Ik voelde er weinig voor.

We zijn een jaar verder. Ik had niet gedacht dat ik ooit mijn zaakjes zo goed voor elkaar zou hebben. Alle administratie netjes in mapjes, heel geordend. Maandelijks los ik mijn schulden af. De thuisbegeleiding is afgerond. Soms mis ik mijn begeleidster wel een beetje. Haar opgeruimde humeur, haar 'ik-heb-overal-een-oplossing-voor'-houding. Maar die oplossingen vind ik nu ook op eigen kracht. Dat klinkt wel heel volwassen, vind ik. Maar ja, ik ben nu ook al achttien. Ik red het wel.

Delen via: [Twitter](#) [Facebook](#) [LinkedIn](#) [Google+](#) [Print](#)

Zorg in uw buurt?

→ Zoeken

Direct naar:

- [Dementie](#)
- [Diabetes](#)
- [Astma en COPD](#)
- [Parkinson](#)
- [Beroerte](#)
- [Oncologie](#)
- [Hartfalen](#)
- [Voeding en dieet](#)
- [Antroposofische zorg](#)
- [Wondzorg](#)
- [Chronisch moe of pijn](#)
- [Veilig gevoel thuis](#)
- [Mantelzorgers en vrijwilligers](#)

Onze diensten

Thuiszorgwinkel
Maatschappelijk werk
Palliatieve zorg
Huishoudelijke hulp
Thuiszorg
Meer

Veelgestelde vragen

Waar is een thuiszorgwinkel bij mij in de buurt?
Waarvoor kan ik terecht bij maatschappelijk werk?
Is palliatieve zorg hetzelfde als stervensbegeleiding?
Meer

Contact met Sensire

Waar kunt u ons vinden?
Over Sensire
Werken bij Sensire
De cliëntenraad
Privacy en klachtenregeling

Samen en
persoonlijk

Sensire

Bel direct **0900 8856**

Bel direct **0900 9864**